

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

تجلیل از روز جهانی محو خشونت علیه زنان

۲۹ نوامبر ۲۰۱۵

از تاریخ ۲۵ نوامبر الی دهم دسمبر روز جهانی محو خشونت علیه زنان با کمپاین ۱۶ روزه حرکات اعتراضی از جانب جامعه مدنی و اقدامات دول علیه خشونت مبتنی بر جنسیت، تجلیل بعمل می آید. کمپاین امسال سرمنشی مؤسسه ملل متحد تحت عنوان "درمقابل خشونت علیه زنان متحد شوید!" همه را دعوت میکند تا "جهان را به نارنجی رنگ ساخته و به خشونت علیه زنان و دختران پایان بخشند". پیوستن به بخشی از این کمپاین از طریق ابراز نظر در فیسبوک و تویتر **Unite.SayNo** توصیه شده است.

مبارزه در برابر خشونت علیه زنان و تجلیل این روز را ملل متحد بخاطری حایز اهمیت میداند که خشونت علیه زنان نقض حقوق بشر بوده و محصول تبعیض علیه زنان میباشد. خشونت علیه زنان مانع پیشرفت در ساحات مختلف میگردد، منجمله در ساحات فقرزدایی، صلح و امنیت. خشونت علیه زنان هنوز هم یک مرض جهانی اما قابل جلوگیری میباشد.

در افغانستان از این روز در حالی تجلیل بعمل می آید که حتی بر مبنای ارقام "کمسیون مستقل حقوق بشر" در کشور ما به مقایسه سال گذشته واقعات خشونت علیه زنان و دختران هفت و نیم فیصد ازدیاد یافته است. برای ما این ازدیاد خشونت علیه زنان غیر منتظره نیست. در ساحات تحت کنترل طالبان، داعش و ملیشهای گوناگون تنظیمی خشونت علیه زنان یک امر عادی پنداشته میشود. ساحاتیکه ظاهراً تحت کنترل دولت اند، از نبود حاکمیت قانون، فرهنگ معافیت، فساد و قانون شکنی توسط برخی موظفین خدمات عامه رنج میبرند. بی امنیتی مستمر، ضعف دولت مرکزی و فقدان اراده سیاسی در حکومت و بیسوادی اکثریت باشندگان کشور نیز به مشکلات مذکور می افزایند.

کوششهای جامعه مدنی و برخی سازمانهای جهانی صرف قادر به بیداری بخش کوچکی از زنان از حق اعتراض بر خشونت شده است. اما وقتی زنی چون رخشانه در اعتراض به بیداد پدر حریص و شوهر کهنسالش، خانه شوهر را ترک نموده و بکمک مرد دیگری فرار میکند، توسط ملاهای کورذهن سنگسار میشود. ودولتی که خود را مشروع و مبتنی بر دموکراسی مینامد، نه توان جلوگیری از این فاجعه را دارد و نه توان به عدالت کشاندن آن ملا و حواریونش را که حاکمیت دولت را به مسخره گرفته و برخلاف قوانین نافذه و حتی بر خلاف شرع، رخشانه را در قرن بیست و یکم به وحشیانه ترین وجه بقتل رساندند. کشتار فرخنده ها و ورخشانه ها در شرایطی صورت میگيرد که کشورهای مدافع حقوق زن در افغانستان حضور پُر رنگ نظامی و نفوذ سیاسی دارند اما در مقابل همچو جنایات سکوت اختیار میکنند.

صرف در صورت تأمین صلح، استقرار مردم سالاری واقعی و متکی بر انتخاب آگاهانه و مستقل هر فرد دارنده حق رای (نه انتخاب تیکه داران قومی) و تأمین حاکمیت قانون میتوان به محو خشونت علیه زنان و دختران رسید. دولتی که بتواند امنیت همشهریان را تأمین کرده و قانون را حاکم سازد، میتواند در همکاری با جامعه مدنی و رسانه ها قادر به محو تدریجی خشونت علیه زنان و دختران گردد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو)